சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக வெளியீடு -௮௰

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திரிபதார்த்தசிந்தனை

இது

சைவசித்தாந்தத்தை

விளக்குவது

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்

திருநெல்வேலி & சென்னை

அட்சய௵ மார்கழி௴

Published by

The South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevelly, Limited.
Tinnevelly :: & Madras
January, 1927

C. Munisawmy Mudaliar & Sons, Madras.

பதிப்புரை

மெய்கண்ட சாத்திரம் என வழங்கும் சிவஞான போதம் முதலிய பதினன்கு நூல்களையும் மேற்கோளாகக் கொண்டு, அவைகளில் பொதிந்து கிடக்கும் நுண்ணிய கருத்துக்களை யாவருக்குந் தெள்ளிதில் விளக்கும் பொருட்டு, ஆன்றோர்களால் உரைநடையில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் பலவுள. அவற்றுள் இத் திரிபதார்த்த சிந்தனையு மொன்றே.

கடவுள், உயிர், உலகம் என்னு முப்பொருள்களை ஒருவாறு தொகுத்துச் சொல்லும் ஓர் கருவியாய் நிற்றலின், இந்நூற்குத் திரிபதார்த்த சிந்தனை யென்னும் பெயராயிற்று. இதன்கண் அரிய பொருள்கள் பெரும்பாலுங் கடாவிடைகளில் அமைத்து நன்கு கூறப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் இந்நூலாசிரியர் விடை எழுதுங்கால் இடமறிந்து பொருத்தமான உவமானங்களை மிகத் தெளிவான நடையில் அமைக்குந்திறன் போற்றற்பாலது. முதன் முதல் சாத்திரம் படிக்க விரும்புவார்க்கு இது பெரிதும் பயன்படும்.

இதன் ஆசிரியர்பெயர் இதுகாறும் புலப்படவில்லை. இதனை முதற்கண் பதித்து வெளியிட்ட காலஞ் சென்ற திருவாளர் S. பால்வண்ண முதலியாரவர்களுக்

குத் தமிழுலகு பெரிதும் நன்றி செலுத்தக் கடப்பாடுடையது. இதனைப் பதிக்கும்போது எழுத்துப் பிழைகள் முதலியவற்றைப் பார்த்துதவிய தமிழ்ப் புலவர் திரு-மா. வடிவேலு முதலியாரவர்களுக்கு எங்கள் உளமுவந்த நன்றியைச் செலுத்துகின்றோம்.

திருநெல்வேலி
அட்சய தை கசு.

சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

அக்கினி மலைபோலும் ஆன்மா, ஒளிபோலும் ஆன்ம ஞானம், ஒளிக்குச் சுடுந்தொழிலைப்போலும் ஆன்மஞானத்திற் கறியுந்தொழில், பஞ்சைப்போலு மாயா உடம்பு, பஞ்சைப் பற்றுவிக்கிறவனைப்போலுஞ் சிவன்.

அக்கினி மலையானது எந்தப்புறத்திலே பஞ்சைக் கொடுத்தாலும் பற்றிக்கொள்ளும். அதுபோல், எல்லாப் புவனங்களிலேயும் வியாபகமாயிருக்கும் ஆன்மாவிற்கு, கர்த்தா எந்தப் புவனத்திலே தனுவைக் கொடுத்தாலும், அந்தப் புவனத்திலே பற்றிக்கொண்டறிவான். உச

ஆன்மா சார்ந்ததின் வண்ணமா யிருப்பதற்கோருவமை வருமாறு:

ஆகாயமானது இருளோடு கூடினால் இருளாய்நிற்கும். அதுபோல், ஆன்மா மலத்தோடு கூடினால் மலமாய் நிற்கும்; சிவத்தோடு கூடினால் சிவமாய் நிற்கும். உரு

சமுத்திர வியாபகத்திலே, வியாத்தமா யிருக்கிற தண்ணீரும், உப்பும் வியாப்பியமா யிருத்தல்போல, சிவனுடைய வியாபகத்திலே, வியாத்தமா யிருக்கிற ஆன்மாவும், மலமும் வியாப்பியமாயிருக்கும்.

சிவனுடைய வியாபகத்திலே சிவசத்தி வியாப்பியம். சிவசத்தியிலே ஆன்மாவும், மலமும் வியாப்பியம். ஆன்மாவிலே ஆன்மசத்தி வியாப்பியம். மலத்திலே மலசத்தி வியாப்பியம். ஆன்மபோதத்திலே மாயை

வியாப்பியம். மாயையிலே மாயாகாரியம் வியாப்பியம். மாயாகாரியத்திலே கன்மம் வியாப்பியம். கன்மத்திலே கன்மகாரியம் வியாப்பியம்.

வியாபகம்-நிறைவு, வியாத்தி-சமநிறைவு, வியாப்பியம் - அடங்கின நிறைவு. உசு

ஆன்மாவிற்குக் கேவலம், சகலம், சுத்தமென்று மூன்று அவத்தைகளுள. அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் காரணம், காரியமென இருதிறப்படும்.

காரண கேவலம் அநாதிதொடுத்து மோட்ச பரியந்தம் ஆன்மா அறிவுகெடாமல் ஆணவமலத்திலே அழுந்திக் கிடத்தலாம். அது கண்ணனது இராக்காலத்தில் இருளிலே ஒளிகெடாமல் விழித்திருத்தல் போலும். ஆணவமலம் இராக்காலம் போலவும், கேவலாவத்தை இருள் போலவுமாம். கேவலம்-மறைப்பு.

காரிய கேவலம், அறிகருவிகள் நீங்கிச் சாக்கிர முதல் ஐந்தவத்தைப் படுதலாம்.

காரண சகலம், அநாதி தொடுத்து மோட்சபரியந்த முண்டாகிய எண்ணிறந்த சிருஷ்டி காலங்களிலே, ஆன்மா தான் எடுக்கும் மாயா உடம்புகளைப் பற்றி முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் பொருந்தி நின்று சுகதுக்கங்களை யறிதலாம். அஃது இராக்காலத்தில் இருளிலே அழுந்திக்கிடந்த கண்ணனது விளக்கினால் இருள் நீங்கப்பெற்று, பதார்த்தங்களைக் காண்டல் போலும்.

காரியசகலம் இலலாட ஸ்தானத்தில் ஆன்மா துரி யாதீதமுதல் சாக்கிர மீறாகவுள்ள மத்தியாலவஸ்தை ஐந்தையு மடைதலாம்.

காரண சுத்தம், ஆன்மா பஞ்சமலங்களையு நீங்கி அருளைப்பொருந்திச்சிவானந்தத்தை யனுபவித்தலாம். அது கண்ணானது இராக்காலம், இருள், விளக்கு இவைகளை விட்டு நீங்கிச் சூரியன் உதயஞ் செய்த விடத்துச் சூரியகிரணத்தினாலே சூரியனைக் கண்டு கொண்டிருத்தல் போலும்.

காரிய சுத்தம், சுத்தாவத்தையின் காரியமாகிய நின்மலசாக்கிரமுதல் ஐந்தவத்தைப் படுதலாம். உஎ

மலநிவிர்த்திக்குக் காரணம் யாது?

அநாதி தொடுத்து மோட்ச பரியந்தம் ஆன்மா வாலுண்டாகிய சிவபுண்ணியமே.

அச் சிவபுண்ணியமும் அபுத்திபூர்வ சிவபுண்ணி யம் புத்திபூர்வ சிவபுண்ணியம் என்றும், உபாயச் சரியை, உபாயக்கிரியை,உபாயயோகம்,உபாயஞானம் என்றும், உண்மைச்சரியை, உண்மைக்கிரியை, உண் மையோகம், உண்மைஞானம் என்றும் பத்துவிதப் படும். இவைகளைச் செய்து முடித்தபின்பு தத்துவ ரூபமுதல் போகமீறாகவுள்ள பத்தையும் நின்மல சாக் கிர முதல் ஐந்தவத்தையிலு மடக்கி ஆசாரியர் பக்கு வப்பட்ட சீடனுக்கு நிர்வாண தீட்சை பண்ணி யறி விப்பர்.

அடங்கு முறைமை.

தத்துவரூபம், தத்துவதரிசனம், தத்துவசுத்தி, ஆன்மரூபம் ஆகிய நான்கும் நின்மலசாக்கிரத்தி லடங்கும்.

ஆன்ம தரிசனம், சிவரூபம் ஆகிய இரண்டும் நின்மல சொப்பனத்தி லடங்கும்.

திருவருளாற் செய்யப்படும் பஞ்சகிருத்தியங்களை ஆன்மா, தானே செய்யக்கூடுமென்று கருதல் மாத்திர மேயன்றி, நின்மலசுழுத்தியில் தசகாரியத்தி லொன்று மடங்குவதில்லை.

ஆன்மசுத்தி, சிவதரிசனம், சிவயோகம் ஆகிய மூன்றும் நின்மல துரியத்திலடங்கும்.

சிவபோக மொன்றுமே நின்மல துரியாதீதத்தி லடங்கும். உஅ

கன்மம்: சஞ்சிதம், பிராரத்துவம், ஆகாமியமென மூன்று வகைப்படும்.

சஞ்சிதம்: மாயையிலே கட்டுண்டிருக்கும் புண்ணிய பாவமாம்.

பிராரத்துவம்: ஆன்மா தான் எடுத்த தேகத்தில் நின்று புசித்துத் தொலைப்பதாகிய சுகதுக்கமே.

ஆகாமியம்: பிராரத்துவம் புசிக்கையிலுண்டாகிய இதாவகிதமே.

மனம் வாக்குக் காயங்களினுற் செய்யப்பட்ட நல்ல தொழிலே இதம். அவைகளாற் செய்யப்பட்ட தீய தொழிலே அகிதம். சப்த, ஸ்பரிச, ரூப, ரச, கந்த

மென்னும் ஐந்து விஷயங்களே சுகதுக்கங்களுக் கிருப்பிடங்களாம். இவ்விஷயங்களில் ஒவ்வொன்றும விருப்பு வெறுப்பு என்னும் இருதிறத்தனவாய்ப் பத்து விதப்படும். உகூ

எண்ணிறந்தகோடி புவனங்களிலிருக்கிற ஆன்மாக்களுக்கும், அறிவித்துத் தொழில் நடத்துகையினுல், சிவன் வியாபகனென் றறிக.

எண்ணிறந்தகோடி ஆன்மாக்களுக்கும் அறியாமையிருத்தலால் மலம் வியாபகமுள்ளதென் றறிக. ௩ு0

நித்தியனுயுள்ள ஆன்மாவைப் பிறந்தான், இறந்தான் என்று சொல்வதெப்படி?

ஆன்மபோதமானது மாயா கருவியைப்பற்றி யறிதலே பிறப்பு. ஆன்ம போதமானது மாயாகருவியைப்பற்றி யறியாதிருத்தலே இறப்பு. ௩க

எண்ணிறந்தகோடி ஆன்மாக்களுக்குஞ் சிவன் ஒருவனுக விருந்து அறிவிப்பதெப்படி?

(க) எண்ணிறந்த கோடி கண்களுக்கும் ஆதித்தனெருவனுக விருந்து காட்டுதல் போலும்.

(உ) ஒருவண்ணுன் பலபெயருடைய புடவைகளை வாங்கி வெளுத்து அவரவர் புடவையை யறிந்தெடுத்துக் கொடுத்தல் போலும். மேலும் ஓர் இடையன் பலபெயருடைய மாடுகளைமேய்த்து அவரவர் மாடுகளை யறிந்து வீட்டின்கண் கொண்டு விடுதல்போலும்.

மலமொன்ருகவிருந்தும் எண்ணிறந்தகோடி ஆன்மாக்களின் அறிவை மறைக்கிறதெப்படி?

எண்ணிறந்தகோடி கண்களை இருள் ஒன்ருகவிருந்து மறைத்தல்போலும்.

சிவன், ஆன்மா பிராரத்துவம் புசித்தற்பொருட்டு நல்வினை தீவினையிரண்டையுங் கருவியாகக் கூட்டினன். அந்தச் செய்தியை ஆன்மா மலத்தினலே தன்னுடைய செய்தியாக நினைந்து கொண்டான். ஆகையினலே அவ்விரு தொழிலும் ஆன்மாவிற்கு ஆகாமியமாயிற்று. ௩௩

வேதாகமங்களை ஓதி அறுதியிட்டறிந்து நித்திய கன்மானுட்டானங்களில் வழுவில்லாமல் ஞானசாத்திரங்களைக் கற்று, கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதலையடைந்து நிட்டையைப் பொருந்துதலாம். ௩௪

சிவன் சத்தியுடன் கூடினல் பிரபஞ்சம் தோற்றும். சத்தி சிவனுடனே கூடினல் பிரபஞ்சம் ஒடுங்கும். ஆன்மா ஆன்மபோதத்துடன் கூடினல் பிரபஞ்சமுண்டாம். ஆன்மபோதம் ஆன்மாவுடன் கூடினல் பிரபஞ்சம் ஒடுங்கும். ௩௫

ஆன்மாவிற்கு உடம்பு மலப்பிணியினலுண்டானது. சிவனுக்கு உடம்பு, ஆன்மாவின் மலப்பிணியைத் தீர்க்குங் கருணையினலுண்டானது. ஆன்மா தன்னுடைய போத மிழந்து சிவபோதத்துடன் பிராரத்துவத்தை யனுபவிக்கில் மலப்பிணி நீங்கும்.

சிவபோதத்துடன் அனுபவித்தால் மலப்பிணி நீங்காது. ௩௯

அநாதி சிருஷ்டி செய்யுங்காலத்திலேயே சிவபெருமான், மூர்த்தி தலந் தீர்த்தமாகத் திருமேனி கொண்டெழுந்தருளி ஆன்மாக்களுக்குச் சிவபுண்ணியத்தை யுண்டாக்குவர். எப்படியானல் சிவலிங்க அர்ச்சனைக்கான தளிர்களைக் கொடுக்கும் விருக்ஷங்களாகவும், நிவேதனத்திற்குரிய நெல் முதலியவற்றைக் கொடுக்கும் பயிர்களாகவும், அபிடேகத்திற்குரிய பால் முதலியவற்றைக் கொடுக்கும் பசுமுதலிய மிருகங்களாகவும் செனிப்பித்தலினலேதான்.

சிவதலங்களிற் புழுவாய்ப் பிறந்து வசித்து நசித்தாலுஞ் சிவபுண்ணிய முண்டாம்.

சிவதீர்த்தத்தின் திவலைதெறித்தாலும், அத்தீர்த்தம் பாய்ந்து விளையும் நெல் முதலியவற்றைப் புசித்தாலும் எவ்வகைப்பட்ட பிராணிகளும் சிவபுண்ணியத்தை யடைவார்களென்பதிற் சந்தேகமில்லை. ௩௭

தத்துவரூபம்: ௩௬ தத்துவங்களின் றொழிலறிதலாம்.

தத்துவதரிசனம்: ௩௬ தத்துவங்களுஞ் சடமென் றறிதலாம்.

தத்துவசுத்தி: சிவஞானத்தினல் ௩௬ தத்துவங்களையும் விட்டு நீங்குதலாம்.

ஆன்மரூபம்: ஆன்மா பஞ்சமலங்களையும் நீங்கித் தன்னைச் சிவமென்று பாவித்தலாம்.

ஆன்மதரிசனம்: தனக்கொரு செயலுமில்லையென் றறிந்து நிற்றலாம்.

ஆன்மசுத்தி: ஆன்மா சிவஞானத்திற்குள் அழுந்தி தற்சுதந்திரந்தோன்றுமல் அந்தச் சிவஞானமாய்ப் போதலாம்.

சிவரூபம்: ஆணவமலத்தில் அழுந்திக்கிடக்கிற ஆன்மாக்கள் பாகபேதங்களைத் திருவுள்ளத்தடைத்து, சிவன் பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்து பஞ்சமலங்களை யும் நீக்கி மோட்சத்திலே விடுமென்றறிதலாம்.

சிவயோகம்: சிவசத்தி செய்யுங் கிருத்தியங்களைச் சிவன் சற்றுஞ் செய்யானென் றறிதலாம்.

சிவபோகம், ஆன்மா சிவானந்தத்தைப் புசித் தலாம். ௩அ

தத்துவம் என்றது அழிவில்லாத தென்று பொருள்படும். பதி, பசு, பாசமென்னுந் திரிபதார்த் தங்களுந் தத்துவங்களேயாம். ௩௯

நிருவாணதீட்சை இருவகைப்படும்.

(க) அசத்தியோ நிருவாணம். அறிவிக்கவறியுந் தன்மையில்லாத சீடனுக்கு ஆறத்துவாவையு மறிவி யாமல் தீட்சை செய்தலாம்

(உ) சத்தியோ நிருவாணம்: அறிவிக்கவறியுந்தன் மையுடைய சீடனுக் கறிவித்து தீட்சைசெய்து அவத் தையைப் போக்குதலாம். ௪0

சிவனுக்குரிய திருமேனிகளெல்லாம் சர்வசங்கார காலத்தில் நீங்கிப்போம். ஆன்மாவாகிய திருமேனி சர்வசங்கார காலத்திலும் நீங்காது. சக

ஆன்மாக்களுக்குப் பக்குவம், சிவபுண்ணியம், மலபாகம், சத்திநிபாதம், இருவினையொப்பு, ஞானசாரியர் திருமேனி கொண்டுவந்து திருவுளம் பற்றுதலாகிய இவைகள் முறையே ஒன்றன்பின் னொன்றாகப் பொருந்துவனவாமென ஞானசாத்திரங் கூறும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சந்தானகுரவர் புகழ்மாலை

தேவர்பிரான் வளர்கயிலை காவல் பூண்ட
திருநந்தி யவர்கணத்தோர் செல்வர் பாரிற்
பாவியசத் தியஞான தரிசனிக ளடிசேர்
பரஞ்சோதி மாமுனிவர் பதியாம் வெண்ணெய்
மேவியசீர் மெய்கண்ட திறலார் மாறா
விரவுபுக ழருணந்தி விறலார் செல்வத்
தாவிலருண் மறைஞான சம்பந்த ரிவரிச்
சந்தானத் தெமையாளுந் தன்மை யோரே.

(சிவப்பிரகாசம்)

மெய்கண்டதேவர்

வேதத்தி னரும்பொருளை விமலனரு ணந்திக்குப்
போதித்த சிவஞான போதத்தைக் குருமரபா
லோதித்தேர்ந் தருந்தமிழா லெமக்குணர்த்தி யெம்மூனஞ்
சேதித்த மெய்கண்ட தேவனடி சிந்திப்பாம்.

(அருணகிரிபுராணம்)

அல்லாத பரசமய வலகைத் தேர்விண்
டகலவகல் புனற்பெண்ணை யயல்சூழ் வெண்ணெய்ப்
பொல்லாத விபமுகத்துப் புத்தே டன்பாற்
புனிதசிவா கமப்பொருண்மை பொருந்த வாய்ந்து
நில்லாத நிலையிதுமற் றென்று மொன்றாய்
நிற்குநிலை யிதுவெனமெய்ந் நெறிதேர்ந் தியாரும்
வெல்லாத சிவஞான போதஞ் சொன்ன
மெய்கண்டான் சரணமுடி மீது கொள்வாம்.

(சேதுபுராணம்)

மைகண்ட மணிமிடற்றேன் விரித்த முன்னூன்
மரபுணர்ந்து வழிநூலா வகுத்தே யுண்மை
கைகண்ட சிவஞான போதந் தந்து
கலைமகளை வாழ்வித்துக் கடவுட் கொள்ளாப்
பொய்கண்ட சமயமுத லாய பொல்லாப்
புன்சமய நிலைகெடுத்த புரைதீர் வெண்ணெய்
மெய்கண்ட குரவர்முதற் குரவர் பொற்றாள்
விரைக்கமலப் போதுமுடி மீது கொள்வாம்
(திருவாரூர்ப்புராணம்)

சிறிய வாடியிற் பெரியமால் வரைப்பொருள் செறிந்தாங்
கறிவு நூல்களின் முடிவெலா மகப்படுத் தவற்றி
னெறியெ லாம்விளக் கியசிவ ஞானபோ தத்தைக்
குறிசெய் தீந்தமி ழாலுரை குரவனைப் பணிவாம்.
(விநாயகபுராணம்)

பொய்கண்ட வெவையுமெனப் பொல்லாத
கணபதிதான் புகன்று பின்னர்
மைகண்டத் தடக்குமரன் வழங்குசிவ
ஞானநூல் வகுத்துக் காட்டக்
கைகண்ட பின்னருளே கண்ணகைக்
கண்டபெண்ணைப் புனல்சூழ் வெண்ணெய்
மெய்கண்ட தேவனடி கைகொண்டு
கூப்பிமுடி மீது சேர்ப்பாம்.
(திருப்பூவணப்புராணம்)

பண்டைமறை வண்டாற்றப் பசுந்தேன் ஞானம்
பரிந்தொழுகச் சிவகந்தம் பரந்து நாறக்
கண்டவித யக்கமல முகைக ளெல்லாங்
கண்டிறப்பக் காசினிமேல் வந்தவருட் கதிரோன்

விண்டமலர்ப் பொழில்புடைசூழ் வெண்ணெய் மேவு
மெய்கண்ட தேவன்மிகு சைவ நாதன்
புண்டரிக மலர்தாழச் சிரத்தே வாழும்
பொற்பாத மெப்போதும் போற்றல் செய்வாம்.

(சிவஞானசித்தியார்)

அருணந்திசிவம்

புன்னெறி யகற்றிய போத சூத்திரத்
தின்னெறி விளங்கநூ லிலங்கச் செய்தமே
னன்னெறி காட்டரு ணந்தி தேசிகன்
றன்னிரு பங்கய சரணம் போற்றுவாம்.

(சிவபுண்ணியத்தெளிவு)

மறைஞான சம்பந்தர்

பார்திகழ வளர்சாம வேத மல்கப்
பராசரமா முனிமரபு பயில ஞானச்
சார்வுதர வந்தருளி யெம்மை யாண்ட
சைவசிகா மணிமருதத் தலைவ னந்தண்
கார்மருவு பொழில்புடைசூழ் மதின்மீதே மதியங்
கடவாமை நெடுங்கொடியின் கரந்தகையுங் கடந்தைச்
சீர்நிலவு மறைஞான சம்பந்த னெந்தை
திருவளரு மலரடிகள் சென்னி வைப்பாம்.

(சிவப்பிரகாசம்)

உமாபதி சிவம்

சொற்றரு முதல்வழித் தொன்மை நூன்முறை
கற்றெளிர் சிவப்பிர காச நூல்புகல்
கொற்றவன் குடிவரு குரவ னெம்மையா
ணற்றவன் பதமக நாட்டு வாமரோ.

(சிவபுண்ணியத்தெளிவு)

சந்தானகுரவர் சேவடி வாழ்க.
